

Küs

– Tuğsel Karakırık · 24 Mayıs 2026

Ben kendimi bilirim sevgili
Bana kızdığında sesinin titremesinden bilirim kendimi
Dışlerini sıkışından anlarım büyük lokma verdiğimi
Bakışın içime akarken
Kaşlarının çizgilerinde yollarım olur
Öyle kavisli bir yokuş çıkarmış gibi

Sağı solu dağıttığında bakarım sana dikiz aynamdan
Aynısını ben yapsam diye düşündüğüm an
Seni çoktan geçtiğimi fark ederim
Yumruğunu masaya koyduğunda
O dört ayağı dört nala kırdığında
Dünyanın kıymetini bilmediğini bilirim
Kırılan bardaktan dökülen şarabın tadını
Dudaklarım kesilirken alırım
Kesikler büyür yaralar derinleşir
Ben seni bilirim sevgili, anlarım

Kokulu bir çiçek ruhumdaki tüm nefesi alıyor
Görmez misin!
Pahalı hediyeleri canlandırabilir misin?
Seslense sana ve deseki
Bozuk saat bu
Günde iki kere doğruyu gösterir
Çünkü günde iki kişi hakikati öğrenir

Ben kendimi bilirim sevgili
İçimde oluşundan seni severim
Lakin bilmek farklıdır sevmek gibi
Kendimi sevmemeyi bilirim
Bir de seni çok sevdiğimi

Tuğsel